

Таблица 4. 7. Консонантна система на иерлийския диалект от София

p(p ⁱ)	t(t ⁱ)	k(k ⁱ)	ts	tʃ (tʃ ⁱ)		
p ^h	t ^h	k ^h		tʃʃ		
b(b ⁱ)	d(d ⁱ)	g(g ⁱ)		dʒ		
m(m ⁱ)	n(n ⁱ)					
f(f ⁱ)		x	s(s ⁱ)	ʃ		h
v(v ⁱ)			z(z ⁱ)	ʒ		
	l(l ⁱ)					
	r(r ⁱ)					
					j	

Таблица 8. Консонантна система на хорахано диалект от Североизточна България.

p(p ⁱ)	t(t ⁱ)	k(k ⁱ)	c	tʃ (tʃ ⁱ)		
b(b ⁱ)	d(d ⁱ)	g(g ⁱ)				
m(m ⁱ)	n(n ⁱ)					
f(f ⁱ)		x	s(s ⁱ)	ʃ		h
v(v ⁱ)			z(z ⁱ)	ʒ		
	l(l ⁱ)					
	r(r ⁱ)					
					j	

4. Ударение

Ударението в староромския език (преди контакта с европейските езици) е на последната сричка в думата, при липса на граматични афiksi: “sastó” (здрав); “sastipé” (здраве); “čhavó” (момче); “čhavoró” (момченце). При наличие на граматични суфикси (например падежни окончания), те не получават ударение: čavés – ke (на момчето). Някои от заетите думи от гръцки и арменски езици също получават уда-